

Születési Anyakönyvi Kivonat

lkt. szám 29 1920
 A kötet betűje C
 A lap száma 9

ILLETEK   **KIVONAT**

Gyönk-i izraelita hitközség születési anyakönyvéből.

Folyó szám	<u>2.</u>	
Az újszülött neve	<u>Goldgruber Simon Wolf</u>	
A születés kelte (év, hó és nap)	<u>1889 [nyolevankilenc] március 10.</u>	
Neme (férfi vagy nő)	<u>férfi</u>	
Állapota (törvényes vagy törvénytelen)	<u>törvényes</u>	
Az újszülött szülei	{ Az atya neve, foglalkozása és származási helye { Az anya neve és származási helye <u>Goldgruber Sámuel korakédi, Páks</u> <u>Klein Mari, Páks</u>	
A szülők lakhása és a gyermek születési helye	<u>Pálfa, 42. h. sz.</u>	
A bábá neve	<u>Magyar Jánosné.</u>	
Fiúknál	A körülmetélés napja	<u>Pálfa, márc. 17.</u>
	A körülmetélő neve	<u>Gina M. H. Excerón.</u>
	A koma neve, foglalkozása, lakhelye	<u>Klein Márkusz Pálfa.</u>
Leányoknál	Hol és mikor adatott a név	
	Ki által adatott a név	
	A tanu neve, foglalkozása, lakhelye	
Jegyzet		

Hogy ezen kivonat az anyakönyv eredeti adataival szóról szóra megegyez, bizonyítom.
 Kelt Gyönk-en, 1920. augusztus 31.

Rabbiság
 m. izr. anyakönyvi hivatal
 GYÖNK.

Discher Dönc
 Kerületi rabbi

Ez a kivonat apám Goldgruber Simon születési anyakönyvi kivonata. A Tolna megyei Gyönk, izraelita hitközsége állította ki 1920-ban.

Apám, Simon Wolf 1889-ben született Pálfán. 1945-ben változtatta meg a nevét Gömörire. Apámnak szőke bajsza és szemöldöke, zöld szeme, és fekete haja volt. A Goldgruber testvérek közül a fiúk mind kitanulták a kocsmáros és mészáros mesterségeket. Mindegyik járt ott a faluban

elemi iskolába, a mesterséget pedig tanoncként tanulták ki. Nem volt erre iskola, hanem elszegődtek egy-egy kocsmáros vagy mészáros mellé segédnek, és így tanultak bele a szakmába. Persze otthon nagyapámtól is tanultak egy csomó mindent. Az összes fiútestvér kereskedő lett tulajdonképpen. Az Áron mészáros lett, apám meg kocsmáros. Apám isteni fejszámoló volt, ez egy adottság volt nála, és lenézte azokat, akik erre nem voltak képesek.

Apámat behívták katonának, és 1910-1913 között tényleges katonai szolgálatot, 1914-1918 között pedig hadiszolgálatot teljesített. Igen jó katona hírében állt. Harcolt Piavén, és az orosz fronton is. Nagyon sok kitüntetésben részesült, például ezüst vitézségi érem, bronz vitézségi érem, vasérem keresztkoronával, Károly csapat kereszt és sebesülési érem [lásd: rendjelek, kitüntetések]. Az első világháború alatt két ízben megsebesült, 1914-ben és 1916-ban. Különböző kórházakban, illetve a 69. gyalogezred üdülőjében gyógykezelték. Isonzónál nagy sebesülést kapott. Úgy volt, hogy a lábát le kell amputálni. Lövést kapott, és azt mondta, hogy ő öngyilkos lesz, ha amputálják a lábát. Kérte, hogy próbálják meg kivenni a golyót, mert nagyon gennyes volt a seb. Meg is maradt ott egy nagy mély nyom a lábán. Apám még az Osztrák-Magyar Monarchiában nagyon jól megtanult németül, különösen a katonaságnál. Többször mesélte, hogy jókat derült azon, hogy a faluból elvitt, katonának besorozott fiúk az istennek sem tudtak megtanulni németül. Ő a katonaságnál viszont igen.

Végigszolgált az első világháborút, és közben megismerkedett anyámmal. Anyám nővére Pálfára ment férjhez egy textilkereskedőhöz, úgyhogy ők tulajdonképpen ott ismerkedtek meg. A háború alatt nagyon aggódott anyám érte. Amikor visszajött, összeházasodtak 1919-ben, és együtt jöttek már föl Pestre.